

Pa dobro, kako

Osim što je smještena u malom barbanskom selu, u kojem vlada mir i tišina, sama kuća, s urednom zelenom okućnicom, koja se skriva iza niskog suhozida, već na prvi pogled neobično zrači nekom pitomom, domaćom, opuštajućom atmosferom. Začudo, ovo mjesto za svoj odmor najviše biraju gosti dvadesetih i tridesetih godina, mlade obitelji ili parovi bez djece, vrlo često Austrijanci

Smještena u Šajinima, 20 kilometara od Pule, kuća Parun, stara 120 godina, pravi je kutak za miran odmor. Njezin vlasnik Boris Bilić počeo je s obnovom 2003., strogo vodeći računa da već ruševna kuća njegove bake bude obnovljena i opremljena u izvornom istarskom stilu te da ponovo zablista onim toplim ugođajem koji je pamtio iz djetinjstva. Iznajmljuje je od 2005. godine, a njena je posebnost što može primiti maksimalno tri osobe! Stoga je ova kuća pravi raj kada je u pitanju privatnost.

- Neke stvari jesu izmijenjene ili iznova napravljene, ali potpuno ili gotovo sasvim onakve kakve su nekad bile. Tako smo morali staviti novi kameni sudoper je stari bio razbijen, malo je prošireno ognjište, a štala, koja se osla-

nja na kuću, pretvorena je u komotni dnevni boravak, kojeg ranije nije bilo. Obnovljena je i stara krušna peć u dvorištu, koja je svim našim gostima jako zanimljiva, kaže Borisova supruga Anuška.

Kući je dodana i kupao-nica s WC-om, koja je toliko nezamjetna da su u svoje prezentacije na internetu morali napisati da ona postoji, zbog neprestanih upita ima li kuća uopće kupao-nicu. Na prvom se katu nalazi spavaća soba s dvije postelje pa u njoj mogu boraviti dvije osobe ili obitelj s djecom. Osim što je smještena u malom barbanskom selu, u kojem vlada mir i tišina, sama kuća, s urednom zelenom okućnicom, koja se skriva iza niskog suhozida, već na prvi pogled neobično zrači nekom pitomom, domaćom, opuštajućom

atmosferom. Začudo, ovo mjesto za svoj odmor najviše biraju gosti dvadesetih i tridesetih godina, mlade obitelji ili parovi bez djece, vrlo često Austrijanci, mada ima i drugih gostiju.

- Očito je da se radi o internetskoj generaciji, o ljudima koji većinu svojih poslova, pa i rezervaciju

mjesta za odmor, obavljaju putem interneta, jer nam se u biti tako i javljaju, budući da smo prije nekog vremena odlučili raditi samostalno, bez agencije. Mislim da je naša prednost što dvije osobe dobiju na korištenje cijelu kuću, a takvih je mjesta u Istri malo, obično imaju veći kapacitet. Ali, moram pri-

znati da mene uvijek iznova čudi... pa dobro, kako ti ljudi baš nas nađu? Mislim, kako netko, na primjer, iz Portugala odluči doći baš kod nas u Šajine? Kako baš nas nađu pokraj svih mjesta na svijetu? Ali, eto, očito im tu odgovara. I mi smo za sada zaista zadovoljni, kaže Anuška.

ŠAJINI, 120-GODIŠNJA LJEPOTICA BURNE PROŠLOSTI

ti ljudi baš nas nađu!?

Kuća Parun u Šajinima primamljiva prije svega mladim parovima... ...a posebno se cijeni njena privatnost jer može primiti maksimalno tri osobe

Sudeći po reakcijama, zadovoljni su i njihovi gosti, kojima je najbitnije dobro

se odmoriti od svakodnevnih strke i vreve metropolitanskog života, uživati u vožnji

bicikla, u dobrim vinima, domaćoj kuhinji i izletima središnjom Istri. Upravo

ovakve savjete gosti traže od bračnog para Bilić ili im unaprijed prilikom bukira-

nja iskažu svoje interese pa ih u kući dočeka za njih pripremljen itinerar. Ipak, rijetko koji gost uopće dozna da je stigao u kuću iznimne povijesti, jer, kaže Anuška, ne treba time opterećivati ljude koji dođu na odmor.

- Kuća ima ožiljke iz Drugog svjetskog rata i moj ih je suprug želio sačuvati jer je to ipak jedna obiteljska priča, iako tragična. Kad je bio onaj strašni pokolj u Šajinima, tu u kuhinji su nacifašisti zatvorili strica i baku mog supruga te unutra bacili bombu. Stric je poginuo, a baka je preživjela. Na kamenom podu se točno vidi gdje je eksplodirala bomba jer su škriale popucale. Drugu su djecu izveli ispred kuće, poredali uz prozor i strijeljali ih, prilikom čega je odlomljen jedan komad kamenog okvira prozora, i to također nije želio popraviti, pripovijeda nam Anuška.

Borisov otac je preživio jer tada nije bio kod kuće, a jedna je njegova sestra tom prilikom bila ranjena. Obitelj Bilić u selu i okolici bila je poznata pod nadimkom Paruni pa je Boris odlučio kući nadjenuti upravo to ime.

Bez pretenzija da budu cijelu godinu puni, jer je kuću obnovio prvenstveno za svoju dušu i time zaradio certifikat Domus Bonus, Boris je sa suprugom počeo s gradnjom nove kuće za odmor, također u Šajinima, koja se podiže i uređuje u prijateljskom odnosu s okolišem pa će se tako u njezinom dvorištu nalaziti i jedna rijetkost u nas, bio-bazen. U toj bi si kući Boris volio ispuniti još jedan san: otvoriti svojevrstu kulinarsku akademiju, u kojoj bi gostima sam pripremao tradicionalna jela i istovremeno ih podučavao tajnama istarske kuhinje.